ПОЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

към годишния финансов отчет за годината приключваща на 31.12.2015г.

на "ВАТОИЛ" ООД

гр. Варна

1. СТАТУТ И ПРЕДМЕТ НА ДЕЙНОСТ

1.1. ПРАВЕН СТАТУТ

ВАТОИЛ ООД е основано през 2013 год. като дружество с ограничена отговорност, вписано в търговския регистър към Агенция по вписванията – град Варна, към Министерство на правосъдието на република България на 12.09.2013г, ЕИК 202730998

Предприятието е със седалище и адрес на управление гр. Варна, община Варна, ул. "Никола Михайловски" № 4 ет.4 ап.5.

Адресът за кореспонденция е гр. Варна, община .Варна, ул. "Никола Михайловски" № 4 ет.4 ап.5.

През отчетната 2015 г. се управлява и се представлява от Юрий Евгеневич Леонтиев и от Анатолий Владимирович Тягунович (заедно и поотделно)

1.2.Предмет на дейност

Регистрираният предмет на дейност е: внос и износ, търговски представителство и посредничество, строителна дейност, транспортни и експедиторски услуги, комисионни услуги, както и всички други сделки и услуги, незабранени от закона.

2. БАЗА ЗА ИЗГОТВЯНЕ НА ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ

Настоящият финансов отчет е изготвени в съответствие с изискванията на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия (НСФОМСП) приети в България.

Настоящият финансов отчет не е консолидиран.

2.1. Отчетна валута

Финансовият отчет е изготвен и представен в български лева, закръглени до хиляда.

2.2. База за оценяване

Базата за оценяване на дълготрайните материални и нематериални активи и инвестиционните имоти, използвана при изготвянето на финансовия отчет е историческата цена.

Базата за оценяване на стоково-материалните запаси е по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност. Нетната реализируема стойност представлява предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с приблизително оценените необходими разходи за завършване на производствения цикъл и тези, необходими за осъществяване на продажбата.

2.3. Счетоводни принципи

Настоящият финансов отчет е изготвен при спазване на принципите:

- текущо начисляване;
- действащо предприятие;
- предпазливост;
- съпоставимост между приходите и разходите;
- предимство на съдържанието пред формата;
- запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период;
- независимост на отделните отчетни периоди и стойностна връзка между начален и краен баланс

2.4. Операции с чуждестранна валута

Операциите с чуждестранна валута се отчитат в лева по обменния курс, приложим в деня на извършване на сделката. Паричните активи и пасиви, деноминирани в чуждестранна валута, се отчитат в лева по заключителния курс в деня на изготвяне на счетоводния баланс. Курсовите разлики, произтичащи от тези операции се отчитат във финансовия резултат за периода.

3. РЕЗЮМЕ НА СЪЩЕСТВЕНИТЕ СЧЕТОВОДНИ ПОЛИТИКИ

3.1. Нетекущи (дълготрайни) активи

Нематериални активи

Актив се признава и отчита като нематериален актив, когато отговаря на определението за нематериален актив съгласно СС38, при придобиването му може надеждно да се оцени, от използването на актива се очакват икономически изгоди и цената на придобиване на актива е еквивалентна или надвишава 700 лева.

Разходите за дейности по развитие, резултатите от които се използват за производство и реализация на нови или подобрение на съществуващите продукти или процеси, се капитализират, когато са налице обективни доказателства, че продуктът или процесът е технически и икономически реализируем за целите на производството и Дружеството разполага с достатъчно ресурси, за да финализира развитието. Капитализираните разходи включват направени разходи за материали, директно вложен труд и съответната пропорционална част от непреките производствени разходи. Останалите разходи за развитие се признават като разход в момента на тяхното възникване. Капитализираните разходи за развитие се отчитат по себестойност, намалена с натрупаната амортизация и загуби от обезценка.

Първоначалната оценка на дълготрайните нематериални активи се определя по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи. Първоначалната оценка на създаден в Дружеството нематериален актив се определя по начин, идентичен на възприетия за определяне на себестойността на произведената продукция в Дружеството и представлява сборът от разходите, извършени до момента, в който нематериалният актив за пръв път е постигнал критериите за признаване. Първоначалната оценка на нематериален актив, получен в резултат на безвъзмездна сделка, се определя по справедливата му стойност. Първоначалната оценка на нематериален актив, придобит и признат в бизнескомбинация е неговата справедлива стойност в деня на придобиването.

След първоначалното признаване като актив, всеки дълготраен нематериален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Последващите разходи, свързани с отделен нематериален актив, които могат да бъдат надеждно измерени се отразяват като увеличение на отчетната му стойност или като отделен нематериален актив, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално оценената стандартна ефективност на актива. Всички други последващи разходи, в т.ч. и за поддържане на първоначално установената стандартна ефективност се признават за разход в периода, през който са направени.

Амортизация се начислява и признава като разход в отчета за приходите и разходите на база линейния метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на дълготрайните нематериални активи. Амортизацията на дълготрайните нематериални активи се начислява от месеца следващ месеца на въвеждането им в експлоатация.

Дълготрайни материални активи

Актив се признава и отчита като дълготраен материален актив, когато отговаря на определението за дълготраен материален актив съгласно СС16, стойността на актива може надеждно да се изчисли, Дружеството очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива цената на придобиване на актива е еквивалентна или надвишава 700 лева.

Първоначалната оценка на дълготрайните нематериални активи се определя по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи, които са необходими за привеждане на актива в работно състояние в съответствие с предназначението му. Когато дълготрайните материални активи са създадени в Дружеството те се оценяват по себестойност. Получените в резултат на безвъзмездна сделка активи се оценяват по справедлива стойност. Получените в резултат на апортна вноска по реда на Търговския закон активи се оценяват от 3 независими вещи лица, посочени от длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписванията, като оценката в дружествения договор, не може да бъде по-висока от дадената от вещите лица. При отчитането на активи, получени в резултат на апортна вноска се включват и всички преки разходи. Когато придобиването на актива е в резултат на замяна или частична замяна срещу друг неоходен дълготраен материален актив, цената на придобиване се определя по справедливата стойност на получения актив, която е еквивалентна на справедливата стойност на отдадения актив, коригирана с всички прехвърлени парични средства. Когато придобиването е в замяна на подобен актив, който има сходна употреба в същата сфера на стопанска дейност и сходна справедлива стойност, цената на придобиване на новия актив е балансовата стойност на отдадения актив.

След първоначалното признаване като актив, всеки дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно Дружеството да има икономическа изгода над тази

от първоначално оценената стандартна ефективност на актива. Всички други последващи разходи, се признават за разход в периода, през който са направени.

Амортизация се начислява и признава като разход в отчета за приходите и разходите на база линейния метод. Земята и временно изведените от употреба активи не се амортизират. Амортизацията на дълготрайните активи се начислява от месеца, следващ месеца на въвеждането им в експлоатация.

3.2. Инвестиционни имоти

Като инвестиционни имоти в се класифицират активи (земя или сграда, или част от сграда, или и двете), държани по-скоро за получаване на приходи от наем или за увеличаване на стойността на капитала, или и за двете, отколкото за използване при производството на продукция или оказването на услуги, доставката на материали, стоки или услуги, за административни цели, от персонала или за продажба в рамките на икономическата дайност на Дружеството.

В случаите, в които даден инвестиционен имот включва част, предназначена за получаване на приходи от наем (включително отдаване по оперативен лизинг) и част, предназначена за ползване в дейността и не е налице възможност тези части с различно предназначение да се отчитат поотделно, целият актив се класифицира като инвестиционен или като ползван в дейността съобразно преценка на обстоятелството доколко частта за ползване в дейността е незначителна спрямо предназначението на имота като цяло. За целта се обследват критерии като площ, възможност за отделяне на различните части и др.

Първоначално всеки инвестиционен имот се оценява по цена на придобиване, включително разходите по сделката.

Последващи разходи, свързани с инвестиционен имот, които могат надеждно да бъдат измерени и съотнесени към инвестиционния имот, се отразяват като увеличение на балансовата му стойност, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените. Всички други последващи разходи се признават като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

След първоначалното признаване инвестиционните имоти се оценяват по модела на цена на придобиване.

Амортизацията се начислява и признава като разход в Отчета за приходите и разходите на база линеен метод въз основа на очаквания срок на полезен живот на инвестиционните имоти. Земята и временно изведените от употреба инвестиционни имоти не се амортизират. Амортизацията на инвестиционните имоти се начислява от месеца следващ месеца на въвеждането им в експлоатация.

Инвестиционните имоти се отписват при продажба или чрез встъпване във финансов лизинг или когато инвестиционните имоти са трайно изведени от употреба и никакви бъдещи икономически изгоди не се очакват от тяхното освобождаване.

Инвестиционните имоти се представят в счетоводния баланс като "Дългосрочни инвестиции" в групата на "Дългосрочните финансови активи".

3.3. Обезценка на активи

Балансовите стойности на активите, с изключение на стоково-материалните запаси, активите, придобивани чрез договори за строителна дейност, активите по отсрочени данъци, активите, произтичащи от доходи на персонала, финансовите активи, включени в обхвата на СС32 „Финансови инструменти", инвестиционните имоти, оценявани по справедлива стойност и биологичните активи, оценявани по справедлива стойност, намалена с очакваните разходи при продажба, се преразглеждат към датата на финансовия отчет, с цел да се идентифицира наличието на признаци за обезценка.

Ако след извършена обезценка на актив неговата възстановима стойност превиши балансовата му стойност се отчита възстановяване на загубата от обезценка до размера на предходната обезценка и само, когато загубата от обезценка през предходни периоди е била отчетена като текущ разход и до размера на този разход. Възстановяването на загуба от обезценка се отчита като текущ приход от дейността.

3.4. Инвестиции в дъщерни, асоциирани и смесени предприятия

Дъщерни са предприятия, които са контролирани от Дружеството. Контрол съществува, когато Дружеството притежава властта, директно или индиректно, да управлява финансовата и оперативна политика на друго предприятие с оглед извличането на изгоди от дейността му. Инвестициите в дъщерни предприятия се отчитат по себестойност, намалена с натрупани загуби от обезценка или като финансов актив, съгласно СС32.

Асоциирани са предприятията, върху които Дружеството оказва значително влияние, но не и контрол върху финансовата им и оперативна политика. Когато Дружеството притежава (пряко или косвено чрез дъщерно предприятие) 20 на сто или повече от правата на глас в предприятие, в което е инвестирано, се приема, че е налице значително влияние, освен когато съществуват доказателства за противното. Инвестициите в асоциирани предприятия се отчитат по себестойност (цена на придобиване), намалена с натрупани загуби от обезценка или като финансов актив, съгласно СС32.

Договорни взаимоотношения с други предприятия, по силата на които е налице ангажимент за стопанска дейност, подлежаща на съвместен контрол, се третират и отчитат като инвестиции в смесени предприятия, които могат да бъдат под формата на съвместно контролирани дейности, съвместно контролирани активи и съвместно контролирани стопански единици. Участията в съвместно контролирани стопански единици се отчитат по себестойност.

3.5. Финансови инструменти

Финансов актив или финансов пасив се признава единствено, когато Дружеството стане страна в договорните условия на инструмента. Покупката на финансов актив се признава по метода дата на уреждане.

Финансовите активи се класифицират като финансови активи, държани за търгуване, финансови активи, държани до настъпване на падеж, кредити и вземания, възникнали първоначално в Дружеството и финансовите активи, обявени за продажба.

Финансовите пасиви се класифицират като финансови пасиви, държани за търгуване, финансови пасиви, държани до настъпване на падеж и финансови пасиви, възникнали първоначално в Дружеството.

Финансовите инструменти се оценяват при първоначалното придобиване по цена на придобиване, която включва справедливата стойност на даденото или полученото вложение и разходите по извършване на сделката.

След първоначалното признаване финансовите активи, държани за търгуване и финансовите активи, обявени за продажба се оценяват по справедлива стойност, която не се коригира с очакваните разходи по продажбата или друг вид освобождавания от финансовите активи. След първоначалното признаване инвестициите, държани до настъпване на падеж и заемите и вземанията, предоставени от Дружеството и недържани за търгуване, които имат фиксиран падеж се оценяват по амортизируема стойност с помощта на метода на ефективната лихва.

След първоначалното признаване финансовите пасиви, класифицирани като държани до настъпване на падеж и финансовите пасиви, класифицирани като възникнали първоначално в Дружеството се оценяват по амортизируема стойност. След първоначалното признаване финансовите пасиви, класифицирани като държани за търгуване се оценяват по справедлива стойност.

В края на всеки отчетен период Дружеството определя дали съществува някакво обективно обстоятелство за обезценяване на дадения финансов актив или група финансови активи. Финансовият актив е обезценен, ако балансовата му стойност е по-голяма от очакваната му възстановима стойност. Обезценката на финансовите активи се отчитат като текущ финансов разход или като намаление на резерва от обезценка, ако той е положителна величина.

Дружеството отписва изцяло или частично финансовите си инструменти (включително произтичащите от обезпечения), единствено когато договорените права или задължения по тях бъдат погасени.

3.6. Материални запаси

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност. Нетната реализируема стойност е предполагаемата продажна цена в нормалния ход на стопанската дейност, намалена с необходимите разходи за завършване на производствения цикъл и разходите, необходими за осъществяване на продажбата.

Постоянните общопроизводствени разходи се разпределят на база на нормалния капацитет на производствените мощности.

Стоково-материалните запаси се отписват при тяхното потребление по метода на среднопретеглената стойност.

3.7. Парични средства

Паричните средства включват пари в брой, парични средства по разплащателни сметки в банки, акредитиви и краткосрочни банкови депозити с оригинален матуритет до 3 месеца след датата на финансовия отчет.

3.8. Данъци от печалбата

Разходът за данъци от печалбата включва сумата на текущия данък от печалбата, измененията на активите и пасивите по отсрочени данъци от печалбата и преизчисленията, признати през текущия период на текущи данъци от печалбата за предходни отчетни периоди.

Текущият данък от печалбата е сумата на данъците от печалбата, които са определени като дължими (възстановими) по отношение на данъчната печалба (загуба) за периода, като се прилагат данъчните ставки в сила към датата на финансовия отчет.

Активите и пасивите по отсрочените данъци се отчитат като се прилага балансовия метод. Активите и пасивите по отсрочени данъци се оценяват по данъчните ставки съгласно данъчното законодателство, действащо за периодите, в които се очаква активът да се реализира или пасивът да се уреди. Оценяването отразява данъчните ефекти на начина, по който Дружеството очаква да възстанови активите или да уреди пасивите.

Актив по отсрочени данъци се признава до степента, до която е вероятно да има бъдещи данъчни печалби, срещу които може да се приспадне намаляемата временна разлика, данъчната загуба или данъчния кредит. Непризнатите активи по отсрочени данъци и балансовата стойност на признатите активи по отсрочени данъци се преразглеждат към датата на всеки финансов отчет, за да се прецени отново степента на вероятност да има достатъчни бъдещи данъчни печалби, срещу които може да се приспадне намаляемата временна разлика, данъчната загуба или данъчния кредит.

Пасив по отсрочени данъци се признава задължително за всички възникнали облагаеми временни разлики.

3.9. Провизии, условни задължения и условни активи

Провизия се признава, когато Дружеството има правно или конструктивно задължение в резултат на минали събития, има вероятност за погасяване на задължението да бъде необходим паричен поток от ресурси, включващи икономически ползи и може да бъде направена надеждна оценка на размера на задължението.

Провизиите се оценяват на база на най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущото задължение към датата на финансовия отчет. Когато ефектът от времевите разлики в стойността на разходите е съществен, размерът на провизията представлява сегашната стойност на разходите, които се очаква да бъдат направени за покриване на задължението. Към датата на всеки финансов отчет провизиите се преразглеждат и преизчисляват с цел да се отрази текущата най-добра оценка. В случаите, в които се установи, че за погасяването на задължението вече не е вероятно да бъде необходим изходящ поток ресурси, включващи икономически ползи, провизията се отписва.

Условни активи са възможни активи, който произлиза от минали събития и чието съществуване ще бъде потвърдено само от настъпването или ненастъпването на едно или повече несигурни бъдещи събития, които не могат да бъдат изцяло контролирани от Дружеството. Условните активи не се признават. Условните активи се оповестяват, когато постъпването на поток икономически ползи е вероятно.

Условни задължения са възможни задължения, произлизащи от минали събития, чието съществуване ще бъде потвърдено само от настъпването или ненастъпването на едно или повече несигурни бъдещи събития, които не могат да бъдат изцяло контролирани от предприятието или настоящо задължение, което произлиза от минали събития, но не е признато, защото не е вероятно за погасяването му да бъде необходим паричен поток от ресурси, включващи икономически ползи, или размерът на задължението не може да бъде определен с достатъчна степен на надеждност. Условните задължения не се признават. Условните задължения се оповестяват, освен ако вероятната необходимост от изходящ паричен поток ресурси, включващи икономически ползи, за погасяване на задължението е отдалечена във времето.

3.10. Доходи на персонала

Краткосрочни доходи на персонала са доходи на персонала, които стават напълно изискуеми в рамките на 12 месеца след края на периода, през който персоналът е положил труд за тях.